

С Ъ Н Ъ

по Толстой

Едно момче много обичало да ходи изъ гората и градинитѣ. Катерѣло се по дърветата, завирало се изъ хралупитѣ и дирѣло птичета. То разваляло гнѣздата имъ и चुпило яйцата имъ. Случвало ли му се да хване нѣкоя птичка жива, дълго я измжчвало, а после я убивало.

Една нощъ то сънувало страшенъ сънъ. Сънувало, че е въ една гъста гора и дебне птички да ги убива.

Изведнажъ на-среща му се показала голѣма мечка. Момчето се уплашило и извикало:

— О-ле-ле, мамо-о-о-о, ще ме изяде!

Мечката се доближила до него и му проговорила като човѣкъ:

— Момченце, обичашъ ли птичкитѣ?

— Обичамъ ги много, отвърнало момчето разтреперано.

— А като ги обичашъ, защо ги убивашъ и имъ разваляшъ гнѣздата?

— Азъ съмъ убилъ днесъ само едно птиченце, рекло момчето.

— И азъ ще разкъсамъ само тебе, изревала мечката и се хвърлила върху него.

